

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๐

สุขวิปัสสโก ร้อยอย่างสงบเงียบ

(กราบเรียน พวกเด็กและเยาวชนสถานพินิจจังหวัดอุดรธานี ได้รับรางวัลจากการประพฤติปฏิบัติดี โดยการปฏิบัติธรรมเดินจงกรม เขาขอถวายเงินรางวัลทั้งหมด ๖๔๐ บาทแต่องค์หลวงตาครับ) ถ้าปฏิบัติตัวดีแล้วมีคุณค่ามากที่สุด ยิ่งกว่าคนอื่นใดที่จะมาตกรางวัลให้ การประพฤติดีของเราเป็นรางวัลของเราเอง

เมื่อวานก็ไปที่อำเภอคำม่วง นายอำเภอมาขอเงิน ๘ ล้านไปสร้างที่ว่าการอำเภอ ครั้นเวลาจะสร้างก็ขัดข้องกัน ทางนายอำเภอก็เขียนจดหมายมาหาเรา เล่าเหตุผลกลไกเกี่ยวกับเรื่องการขัดข้องในการสร้างที่ว่าการอำเภอ เราเองต้องได้ไปเมื่อวาน ไปก็ไม่เห็นมีเรื่องอะไร พอไปก็ถามเรื่องราวที่ขัดข้องในการที่จะสร้างที่ว่าการอำเภอ ขัดข้องเพราะเหตุผลกลไกอะไร เอา ชี้แจงมาทั้งฝ่ายอำเภอทั้งฝ่ายชาวบ้านคนละวาระกัน ให้ทางอำเภอชี้แจงก่อน และทางชาวบ้านใครเป็นผู้ขัดข้องออกมาชี้แจงให้เราทราบ เราจะเป็นคนฟัง

ทางอำเภอก็ไม่ได้พูดมากอะไร เพราะเขาปราบที่ไว้เรียบร้อยแล้ว วางแผนไว้หมดแล้ว คอยแต่จะขึ้น แต่ไอ้คำคัดค้านที่เป็นเสียงเป็นนามต่อบ้านต่อเมืองมันก็ขึ้นมาให้เป็นอุปสรรค เราก็ได้ว่าเอาบ้าง เราอยู่บ้านตาดยังต้องเดือดร้อนไปด้วย ความคัดค้านด้านทานมีความหมายอะไร มีค่าอะไร ชัดเอาเสียบ้างเมื่อวาน บทเวลาถามถึงเรื่องความคัดค้านไม่ได้เรื่องได้ราวอะไร นี่มนุษย์ตัวแสบเราก็ว่าอย่างนั้น เขาจะทำอะไรให้เป็นความเจริญรุ่งเรือง

ทางวัดก็พร้อม ให้เงินมาตั้ง ๘ ล้านที่จะสร้างที่ว่าการอำเภอ ใ้ปากมันปากอย่างไรมาค้าน เอาผลประโยชน์จากไหนมาค้าน ค้านแล้วจะได้ผลประโยชน์อะไรบ้าง เหตุผลที่ค้านเพราะอะไร ตกลงเลยไม่มาค้านอีก เอา ว่ามา เรากำลังดูเวลานี้นะ เราเป็นผู้ลงทุนบริจาคให้พี่น้องทั้งหลายในอำเภอนี้เอง เราไม่ได้หวังอะไร มากัดกันอะไร เราว่าอย่างนั้น มันเรียนวิชาหมาอะไรในที่ว่าการอำเภอ ทั้งประชาชนทั้งนายอำเภอเลยหัวเราะกันลั่น ก็ว่าไม่ได้โกรธนี่ ฟังเสียงเปรี้ยวๆ มองหน้าแล้วยิ้มตลอด ชัดเอาเปรี้ยวๆ ทางนั้นยิ้มๆ ชัดกัน ตกลงก็ไม่มีอะไรละ เนาะก็อย่างนั้นแหละ

ตกลงก็เริ่มสร้างแล้ว เขาวางแผนผังไว้หมดแล้ว เมื่อมีผู้มาคัดค้าน เพื่อความบริสุทธิ์ผ่องใสของทางอำเภอด้วย เขาจึงให้เราเป็นผู้พิจารณาแล้วตัดสิน ก็เป็นอันว่ากระจางแจ้งไปหมด ปัญหาไม่มีแล้ว เราไปเราก็ชำระเลย เสร็จแล้วเราก็มา ให้ ๘ ล้านที่ว่าการอำเภอมารสร้างทางนี้ ทางเขามันตรงเป้งพอดิ ไอ้ผู้คัดค้านมันอยากให้ไปทำที่

นุ่นที่นี่ ไปทำรูหอยรูปที่ไหน หนูตัวไหนมันจะเข้ารูหอยรูปไปชำระความกันที่นั่น ที่ว่าการอำเภอที่ทำนี้สำหรับคนเหมาะแล้วนี่เราว่า ไม่ใช่รูหอยรูปที่จะเอาพวกกระจ๊อน กระแตมาประชุมกัน เขาไม่เคยได้ยินเขาก็หัวเราะแหละ

พูดไม่มีเหตุมีผลอะไร ทำให้ส่วนรวมเสียหาย อย่างน้อยซักซ้ำ จนกระทั่งเรามาจากวัดมาดูเหตุการณ์อันนี้เอง ทางอำเภอขอไปปลูกสร้างที่ว่าอำเภอก็เป็นมงคลแล้ว มันขัดข้องเพราะอะไร ไล่ไปไล่มาก็ทราบว่ายากให้ปลูกที่นั่น ๆ เราก็ไล่เข้าไปรูหอยรูปหนูตัวไหนจะไปประชุมที่นั่น เลยเงยบหมด เอา ปลูกที่นี่เราเห็นด้วยแล้ว เป็นมงคลแล้ว ที่ทางอำเภอจัดขึ้นเรียบร้อยแล้วนี่ ทางตรงเข้ามาเป่ง ในนุ่นมันอยู่ที่ไหน ลึกลับที่ไหน สร้างเพื่ออะไร หาเหตุผลไม่ได้ก็มาค้ำ ไม่เกิดประโยชน์อะไรเลยไอ้คนตัวแสบ ๆ นี่นะ เราก็ว่าอย่างนั้น ไล่เสียบ้างเมื่อวาน

ก็ไม่มีอะไรพอเราไปเราก็ชี้แจงเหตุผล ถ้ามเรื่องราวจากทางอำเภอบ้าง พอสมควร เขาก็ชี้แจง พวกที่ค้ำมันไม่กล้าเข้ามาเลย เลยตีขนาบไปเลยเรา มันไม่มีเหตุผลอะไรเลย ทางอำเภอเหตุผลเขาเต็มตัว สร้างหลังใหม่ขึ้นมา ทางเข้ามาตรงเป่งเลย อยู่ในจุดที่เปิดเผย เขาวางแผนผังไว้หมด เพื่อความสะดวกนั่นเอง ให้มีผู้มาชำระสะสางให้เป็นทีลงใจก็หมายถึงธรรมนั้นแหละไปชำระของสกปรก ก็เรียบร้อยไม่เห็นมีอะไรเมื่อวาน

เราก็ขู่เอาบ้าง ทั้งดูทั้งดำทั้งขู่ทั้งยิ้มทั้งแยม เลยไม่ทราบว่โกรธหรือโมโหเป็นอย่างไร คุณนี่เสียงลั่นไปเลย แต่หัวเราะยิ้มแยมตลอด มันโกรธอะไรก็ไม่รู้ มันโมโหนะ เราว่าอย่างนั้น เราก็บอกอย่างนี้ แต่ก็เรียบร้อยไม่มีอะไร เอาสร้างตรงนี้เหมาะแล้ว ว่าอย่างนั้นเลยเรา มาสร้างเพื่อความเป็นสิริมงคล อะไรมาขัดข้องความเป็นมงคลแก่บ้านเมืองของเรานี้แหละ ก็ว่าอย่างนั้น ถ้าล้มระนาวแล้วเกิดประโยชน์อะไร

เราก็ให้แล้ว ๘ ล้าน ก็จะขึ้นละ เหมือนหลังเก่า ดูว่าคราวนี้จะสร้างเป็นตึกหรือเป็นอะไรก็ไม่รู้แหละ เขาจะทำขึ้น ดูจะไม่ค่อยได้ไม้ ไม้หายาก น่าจะเป็นตึกฟังกว่ อะไรก็แล้วแต่เขา เขาคิดราคาเรียบร้อยแล้วว่า ๘ ล้าน หากมีความจำเป็นอะไรเขามาติดต่ออีกก็ไม่พันที่จะให้อีกอยู่นั้นแหละ เราไปช่วยที่ไหนไม่เคยอยู่ในจุดที่ช่วยนะ ต้องขึ้นตลอด ๆ เราเพื่อความดีงาม ไม่เพื่ออะไร ไม่เพื่อหมดเพื่อยังอะไร เราเอาความดีงาม

เมื่อเช้าวานนี้ทางหล่มสักเขาก็มา หมอเขาวลิต นั่นก็ ๑๕ ล้าน ถมสระใหญ่ให้ โภยกเอาภูเขาทั้งลูกมาถมเลย สระใหญ่ มันว่างอยู่ที่นั่นแห่งเดียว นอกนั้นไม่ว่าง เลยได้ที่นี้ ไม่มีปัญญาที่จะถมสระอีกละ ตกลงเราให้หมดเลย ถมลงไปพร้อม เอรารถทับไปเรื่อย ๆ ให้แน่นเข้าไปเรื่อย ๆ เทหินลงไปเขาเรียกกรณะไรรถทับนะกลิ้งไปกลิ้งมา รถบด

ทับลงไป ๆ ตลอดให้แน่นไปพร้อม ๆ กันเลย ทับไปตลอด ๆ พอเสร็จก็แน่นปึ๊งเลย เอาขึ้น โอ้ย สูงเท่าต้นไม้ ยาวถึงนี่ ๑๕ ล้าน

ไปที่ไหนคนก็ตามขอข้ายะเยี่ย ๆ มันก็ออกจากนี้เอง ไม่ใช่อะไร เราไปที่ไหนตามขอข้ายะเยี่ยไปหมดเลย ออกไปเมื่อเช้าวันนี้ก็มา เราช่วยอะไรต่ออะไร..ตา ยังขาดเหลือเท่าไร ขาดเหลืออยู่ประมาณสัก ๕ หมื่น เราก็ให้ ๑ แสนไปเลย เมื่อเช้าวันนี้ออกไปจากนี้ ให้แล้วก็ไป อย่างนั้นแหละไปที่ไหนให้ตลอด ก็เราไม่เก็บ เราบอก เราช่วยโลก มีเท่าไรออกหมด สำหรับเงินทองข้าวของในวัดนี้ ไม่มี เราพูดจริง ๆ

ถ้าเรายังมีชีวิตอยู่รักชาววัดนี้อยู่ปฏิบัติแบบนี้ตลอดไปเลย ไม่เอา ไม่เอาอะไรทั้งนั้น ผู้ทุกข์ผู้จนมีมากมายก่ายกอง พอมีพอเป็นอย่างไรเอาดูโลกกันไปเรื่อยไปเลย เก็บไว้หาประโยชน์อะไร เก็บไว้ก็ทิ้งเปล่า ๆ ไม่เกิดประโยชน์ นำไปทำประโยชน์เกิดประโยชน์ทันที ก็อย่างนั้นแหละ

วันนั้นวันที่ ๑๖ ไปโรงพยาบาล เมื่อวานนี้ไปคำม่วงเกี่ยวกับเรื่องที่ว่า การอำเภอรานชนของเต็มรถไปมอบให้โรงพยาบาลคำม่วง ให้เต็มรถเลย หมอเขาก็เตรียมที่ให้เราไปนั่งที่ไหน เราไม่ลง เราจะไปลงที่ว่า การที่เดียว เราเลยไม่ลง คนของให้แล้วเราก็ไปหมอมตามไปขอ ได้ไปสักกี่ล้านเมื่อวานคำม่วง ไปดูว่า ๒ ล้านหรือ ๓ ล้าน อย่างนั้นแล้วไปที่ไหนเป็นอย่างนั้น เราไม่มีเหลือ ได้มาหมด ไม่มีเหลือเลย หมดเลย ก็เราไม่เอาอะไร เราช่วยโลก เราไม่เอาเราก็บอกเราไม่เอา มีแต่ช่วยทั้งหมดเลย

(หลวงตาบอกจนที่สุตก็วัดป่าบ้านตาด จนที่สุตก็องค์หลวงตา แต่คนที่มาขอไม่เห็นไปขอที่ราย เห็นมาขอที่จนทุกที) ก็เขารู้แล้วว่า มันมีเพื่อจน เข้าใจไหม ได้มาเท่าไร เขาก็หวังได้เขาก็มาขอ มันก็จนละซี มีเท่าไรก็ไปหมด ไม่เหลือละวัดป่าบ้านตาด ไม่เหลือจริง ๆ เพราะเราช่วยโลกเราไม่เอาอะไร บอกว่าไม่เอาไม่เอาจริง ๆ เราไม่เหมือนใคร หมุนตัวนี้ไม่เอา มีแต่เพื่อโลกทั้งนั้น ๆ

คิดดูอย่างไปที่ว่า การอำเภอคำม่วง ก็ต้องขนของไปเทลงที่โรงพยาบาลคำม่วง ซึ่งเขาเคยมาขอเสมอ เวลามีโอกาสไปก็อย่าให้เสียเที่ยว แน่ะ เอาไปให้เขา เขานิมนต์ลงนั่ง ไม่นั่ง เราจะไปนั่งที่ว่า การอำเภอกี่เดียว เราไม่ลง เขาเตรียมไว้หมด ไม่ลง เขาก็ตามไป ดูว่า ได้มาสักกี่ล้านเกี่ยวกับเรื่องตาเรื่องอะไร ดูว่า ๒ ล้านกว่าหรือ ๓ ล้าน ตกลงกันแล้วมอบให้หมอมออันเป็นคนสั่ง อย่างนั้นละไปไหน หมดไม่มีเหลือ

เราพอใจในการช่วยชาติคราวนี้ช่วยจริง ๆ ตั้งแต่เริ่มต้น ๒๕๔๐ ที่บ้านเมืองเรากำลังจะล่มจมต่อคนไทยทั่วประเทศ ให้เห็นต่อหน้าต่อตากัน เมืองไทยจะจมคราวนั้นแหละ เราถึงได้ออกปากโก้งขึ้นเลย เอา เราจะช่วย เอาให้เต็มเหนี่ยว ตั้งแต่นั้นมาก็ค่อยฟื้นฟู ทางด้านวัตถุทองคำก็ได้เข้าไปตั้ง ๑๑ ตันกับ ๔๐๐ กิโล ผลก็เห็นอย่างนั้น

แล้วดอลลาร์ที่เข้าคลังหลวงแล้ว ๑๐ ล้าน ๒ แสนเท่าไร ที่เข้าไปแล้ว นอกจากนั้น กระจายออกทั่วประเทศไทย แล้วธรรมะเวลานี้ออกทั่วโลกเลย เราคิดเรื่องธรรมะ มากกว่าวัตถุนะ

พอว่าจะช่วยคนทั้งหลายเขาจะคิดถึงด้านวัตถุ แต่เราไม่คิดด้านวัตถุ เป็นเครื่อง นำหน้าเท่านั้นละ ธรรมะจะออกคราวนี้ เป็นคราวที่ธรรมะจะออก ก็ออกตั้งแต่นั้นมา จนกระทั่งปานนี้ก็สถานีวิทยุ ตั้งร้อยกว่าแล้วมั่ง (ตอนนี้ชัดเจนแล้วว่าเขาสรางเสร็จ เรียกร้อย ๙๙ ดร.รัตนบอกลงยังไม่สร้างอีกประมาณ ๑๐ แห่ง) นั่นละธรรมะออกสู่ โลกคราวนี้เอง ก็ออกจริงๆ ส่วนวัตถุก็พอเป็นแนวหน้าเท่านั้นละ นอกนั้นก็เป็นธรรม ออก ออกทั่วโลกเลย

ธรรมของเรา รู้สึกว่าออกมาก ในประเทศไทยนี้ยากจะพูดให้เต็มปากเสียเลย ว่า ตามความรู้สึกของเราที่ตะเกียกตะกายช่วยพี่น้องทั้งหลายมาจนกระทั่งบัดนี้ เรียกว่า หมดเนื้อหมดตัวถ้าพูดภาษาของโลก เราให้ด้วยความเมตตาทั้งนั้น การเทศนาว่าการ ธรรมทุกประเภทที่เราเทศน์ ตั้งแต่พื้นๆ ถึงวิมุตติหลุดพ้น ถอดออกจากหัวใจที่ทรงไว้ แล้วอย่างเต็มเหนี่ยว ว่าอย่างนั้นเลย เทศน์ก็เทศน์เต็มเหนี่ยว เทศน์เฉพาะพระอยู่บน ศาลานี้ละที่เผ็ดร้อนมาก นอกนั้นเป็นแกงหม้อใหญ่ๆ

เวลาเขาเอาออก เขาเอาออกหมดเลย ทั้งแกงหม้อใหญ่หม้อเล็กหม้อจิ๋ว ออกทั่ว หมด จะเข้ร้อยสถานีแล้ว เราเทศน์แล้วก็ปล่อยไปๆ เขาหากนำไปทำเอง นั่นละเรา ช่วยโลกช่วยขนาดนั้น แล้วช่วยอย่างแนใจเสียด้วย การเทศนาว่าการในธรรมทุกชั้นเรา ไม่สงสัยในการเทศน์ว่าจะผิดไป ไม่มี เพราะออกจากหัวใจที่ปฏิบัติมาด้วยความถูกต้อง แล้วจึงเห็นผลอย่างนี้ นั่น นำอันนี้ออกไปจะผิดไปไหน นอกจากนี้ก็ยังบอกพี่น้อง ทั้งหลายด้วยว่า ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา เราบอกชัดๆ เลย ประกาศปางมาตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ บนหลังเขาวัดดอยธรรมเจดีย์ เวลาห้าทุ่ม บอกขนาดนั้น นะ ฟาดินถล่มอยู่ตรงนั้น เหมือนฟาดินถล่ม ร่างกายนี้ผิงเลยเทียว เพราะจิตระหว่าง กิเลสกับธรรมขาดสะบั้นจากกัน ที่นี้ระหว่างจิตกับร่างกายมันสะเทือนกัน จนกระทั่ง ร่างกายนี้ดีดผิงเลยเชียว รุนแรงขนาดนั้นละ

กิเลสขาดจากใจไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย แต่ก็ไม่ได้พูดทั่วไป คือเฉพาะเราเป็นอย่าง นั้น บางองค์ท่านก็จะไปเรียบๆ ดังที่ท่านแสดงไว้ในอรหันต์ ๔ พระอรหันต์มี ๔ ประเภท สุขขวิปัสสโก รุ้อย่างสงบเงียบไปเลย จนกระทั่งหมดไปเลย อย่างท่านสิงห์ ทองท่านมาแล้วให้ฟัง ท่านก็มาแล้วถึงเรื่องการปฏิบัติของท่าน ปฏิบัติไปๆ ละเอียดเข้าไปๆ จนกระทั่งสุดท้ายนี้เลยไม่ทราบจะปฏิบัติยังงัย และไม่ทราบว่ากิเลสมันลื่นไป เมื่อไร หากไม่มีอะไรในใจเดี๋ยวนี้ ท่านก็ว่างั้น หายสงสัยทุกอย่างแล้ว เวลาท่านเล่าผลนี้

ตรงกันเป่งไม่มีค้ำกัน เวลาปฏิบัติท่านรู้ไปโดยลำดับลำดับ ค่อยละเอียดลงไปๆ อันนี้เป็น สุขทวีปีสโก รู้อย่างสงบเงียบไปเลย เติวิโซ จพภิญโญ จตฺตปฏิสัมภิตํปิตโต อรหันต์ ๔ ประเภทต่างกันกิริยาอาการ แต่ความบริสุทธิ์เมื่อเสร็จสิ้นแล้วเหมือนกันหมด แต่กิริยาที่แสดงออกจกนิสสัยวาสนาของตนนั้นต่างกัน

ท่านจึงแยกไว้ว่าอรหันต์ ๔ สุขทวีปีสโก เติวิโซ จพภิญโญ จตฺตปฏิสัมภิตํปิตโต จพภิญโญ คือได้อภิญญา ๖ เทาะเหินดำดินบินบนได้ เติวิโซ คือวิชา ๓ ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ จตฺตูปาตญาณ ตลอดถึง อาสวักขยญาณ อาสวักขยญาณ รู้เหมือนกันหมดนั้นแหละ ส่วน จพภิญโญ มีอภิญญา ๖ เป็นเครื่องประกอบ ความบริสุทธิ์เหมือนกัน จตฺตปฏิสัมภิตํปิตโต คือ อตฺตปฏิสัมภิตา อัมมปฏิสัมภิตา นิรุตติปฏิสัมภิตา ปฏิภาณปฏิสัมภิตา ๔ ประเภท อรหันต์รวม ๔ ประเภทนี้เรียก จตฺตปฏิสัมภิตํปิตโต เป็นอรหันต์ประเภทเยี่ยม เครื่องประดับความเป็นอรหันต์ของท่านพร้อมมูลหมด คือ จตฺตปฏิสัมภิตํปิตโต อรหันต์ประเภทนี้ วันนีชี้แจงให้ทราบ

ประเภทไหนก็ตามเถอะขอให้กิเลสสิ้นจากใจหายห้วงด้วยกันหมด ไม่มีอะไรสงสัย นี่ก็จึงบอกชัดๆ เราได้ช่วยพี่น้องทั้งหลายคราวนี้ช่วยเต็มเหนี่ยวจริงๆ ช่วยโลกช่วยสงสารเราไม่เอาอะไรเลย แม้ที่สุดตายแล้วเขาเอาปัจจัยไทยทานมาถวายเพื่อจะเผาศพเรา เราตั้งกรรมการ นี้เขียนพินัยกรรมไว้แล้ว ตั้งกรรมการไว้เรียบร้อยแล้ว ให้คณะกรรมการเก็บหอมรอมริบเงินที่เขามาบริจาคเงินทานในการเผาศพเรา แล้วรวบรวมเงินเหล่านี้ซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงปั้งหมดเลย เราจะเผาด้วยไฟ ไปด้วยความดีดีผิงเลยเชียว ไม่ต้องนิมนต์พระมากุสลา

เอาให้มันชัดเจนซิการปฏิบัติ ทำไมกิเลสมันเหยียบหัวคนมาทั่วโลกดินแดนเป็นพื้นเป็นไฟ ทำไมชมมันอยู่เรื่อยๆ ธรรมะที่เป็นเครื่องเหยียบหัวกิเลสได้มากน้อยเพียงไร ควรจะภาคภูมิใจต่อผลของท่านผู้บำเพ็ญได้ ทำไมจึงมาตุถูกเหยียดหยามหาว่าอวดอุตริมนุสสรธรรมไป นี่ปากอมชี้เข้าใจไหม ปากอมธรรมท่านพูดออกมา ปากพระพุทธเจ้าเป็นปากอมธรรม ปากสาวกทั้งหลายปากอมธรรม สอนโลกเย็นไปหมด ปากอมชี้ไปที่ไหนเป็นพื้นเป็นไฟไปหมด มันยังเอามาอวดได้ ว่าอวดอุตริมนุสสรธรรม

เรานี้ก็โดน พูดให้มันชัดๆ เขาว่าหลวงตาบ้วนอวดอุตริมนุสสรธรรม ปรับอบัติปาราชิกหลวงตาบ้วน เราก็บอกว่าให้ยกโคตรมาเลย โคตรเราก็มี เอ้า ให้ยกมา เราอวดเพราะเหตุไร แล้วคำที่ว่าเราอวด เอ้า ค้านมา คำที่มันขัดกับธรรมพระพุทธเจ้าที่เราแสดงออกไปนี้ อันไหนที่มาโจมตีเรามาฟ้องเราว่าเป็นสังฆา ปาราชิก คำนั้นเอามาจากไหน เอามาแจ้งเอามาค้านกับธรรมที่เราแสดง ถ้าหากว่าธรรมที่เราแสดงนี้ขัดข้องยุ่ง

เหยียงไม่ถูกต้องแล้วอันนั้นถูกต้อง เอา ยกให้ หลวงตาบวนี้เป็นปราชิกก็จะว่าเลยใช่ ไหม นี่เสียบจนกระทั่งปานนี้

บอกให้มันยกมาทั้งโคตรมันก็ไม่มา บอกว่าโคตรเราก็มีเราว่าง เราก็พูดไปเฉยๆ ที่จะให้มีขัดข้องใจอะไรกับใครที่มาตำหนิติเตียนไม่มี มันผ่านไปหมดแล้ว เหล่านี้เป็น โลกสมมุติโลกนิยมกัน พวกส้วมพวกถ่าน ธรรมะผ่านหมดแล้ว เวลาถึงกาลที่จะเอามา พูดก็นำมาพูดเฉยๆ เราไม่มีอารมณ์อะไรกับสิ่งเหล่านี้ เรียกว่าธรรมสูงกว่าโลกแล้ว โลกุตระธรรม แปลว่าธรรมเหนือโลก ก็มีเท่านั้น เอาละให้พร

พระพุทธเจ้า พระสงฆ์สาวกทั้งหลายเป็นปราชิกหมด เพราะถูกเขาโจมตี เขา ฟ้อง พวกเขาเป็นผู้เศษหมดใช่ไหม พวกปากอมขี้เป็นผู้เศษหมด ปากอมธรรมไม่มีความหมาย เข้าใจหรือ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*